ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 291
Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

9 listopada 2010

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2010/674/UE:

★ **Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Unią Europejską, Islandią, Liechtensteinem i Norwegią w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014, umowy między Unią Europejską a Norwegią w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014, protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Islandią w sprawie postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa w latach 2009–2014 i protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Norwegią w sprawie postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa w latach 2009–2014** 1

Umowa między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014 4

Umowa między Królestwem Norwegii a Unią Europejską w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014 10

Protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Republiką Islandii 14

Protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii ... 18

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1003/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu odnoszących się do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych na pojazdach silnikowych i ich przyczepach oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych** [1] 22

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1004/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie wprowadzenia odliczeń od niektórych kwot połowowych na rok 2010 z powodu przełowienia w poprzednim roku** 31

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1005/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu zaczepów holowniczych pojazdów silnikowych oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych** [1] 36

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1006/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 43

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1007/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 45

DECYZJE

2010/675/UE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 8 listopada 2010 r. dotycząca niewłączania niektórych substancji do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych** *(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7579)* [1] 47

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 26 lipca 2010 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Unią Europejską, Islandią, Liechtensteinem i Norwegią w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014, umowy między Unią Europejską a Norwegią w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014, protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Islandią w sprawie postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa w latach 2009–2014 i protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Norwegią w sprawie postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa w latach 2009–2014

(2010/674/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Następujący mechanizm finansowy i program współpracy wygasł dnia 30 kwietnia 2009 r.:

— mechanizm finansowy EOG na lata 2004–2009 przewidziany w Protokole 38a do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG") [1], który uzupełniono w 2007 r. o dodatek w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do Porozumienia EOG [2],

— norweski mechanizm finansowy na lata 2004–2009 przewidziany w Umowie między Królestwem Norwegii i Wspólnotą Europejską dotyczący norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2004–2009 [3],

— program współpracy, o którym mowa w porozumieniu w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii dotyczący programu współpracy na rzecz wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju w Bułgarii [4], oraz

— program współpracy, o którym mowa w porozumieniu w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii dotyczący programu współpracy na rzecz wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju w Rumunii [5].

(2) Potrzeba zmniejszenia zróżnicowania gospodarczego i społecznego w Europejskim Obszarze Gospodarczym istnieje nadal. Należy zatem ustanowić nowy mechanizm wnoszenia wkładów finansowych przez państwa EFTA należące do EOG i ustanowić nowy norweski mechanizm finansowy.

(3) W tym celu Komisja przeprowadziła w imieniu Unii negocjacje dotyczące umowy z Islandią, Liechtensteinem i Norwegią w sprawie nowego mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014 wraz z załącznikiem do tej umowy. Załącznik przyjmie formę Protokołu, zwanego Protokołem 38b do Porozumienia EOG. W tym samym celu Komisja przeprowadziła także w imieniu Unii negocjacje dotyczące umowy z Norwegią w sprawie nowego norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014.

(4) Umowy te należy podpisać z zastrzeżeniem ich zawarcia w późniejszym terminie.

---

[1] Dz.U. L 130 z 29.4.2004, s. 14 (Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym w języku polskim).
[2] Dz.U. L 221 z 25.8.2007, s. 18.
[3] Dz.U. L 130 z 29.4.2004. s. 81 (Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym w języku polskim).
[4] Dz.U. L 221 z 25.8.2007, s. 46.
[5] Dz.U. L 221 z 25.8.2007, s. 52.

(5) Postanowienia szczególne mające zastosowanie do przywozu do Unii niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Islandii i z Norwegii przewidziane w następujących dodatkowych protokołach wygasły dnia 30 kwietnia 2009 r. oraz należy dokonać ich przeglądu zgodnie z art. 2 tych protokołów:

— protokół dodatkowy do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej ([1]);

— protokół dodatkowy do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii oraz Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej ([2]);

— protokół dodatkowy do Umowy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Islandią związany z przystąpieniem Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ([3]);

— protokół dodatkowy do Umowy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Królestwem Norwegii związany z przystąpieniem Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ([4]).

(6) W tym celu Komisja przeprowadziła w imieniu Unii negocjacje dotyczące nowych protokołów dodatkowych do tych umów o wolnym handlu odpowiednio z Islandią i Norwegią, w celu określenia postanowień szczególnych mających zastosowanie do przywozu do Unii niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Islandii i z Norwegii w latach 2009–2014.

(7) Należy podpisać te protokoły dodatkowe z zastrzeżeniem ich zawarcia w późniejszym terminie.

(8) Zastąpienie dotychczasowych mechanizmów nowymi mechanizmami, które odnoszą się do różnych okresów czasowych, różnych wysokości środków oraz różnych przepisów je wdrażających, a także odnowienie i przedłużenie ustępstw odnoszących się do niektórych ryb i produktów rybołówstwa, w całości, stanowi ważny rozwój w stowarzyszeniu z państwami EFTA należącymi do EOG, który uzasadnia odwołanie się do artykułu 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(9) W oczekiwaniu na zakończenie procedur wymaganych w celu ich zawarcia, umowy, o których mowa w motywie 4, protokoły, o których mowa w motywie 7, należy stosować tymczasowo,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdzaa się podpisanie w imieniu Unii następujących umów i protokołów, z zastrzeżeniem ich zawarcia:

— umowy między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014 wraz z załącznikiem,

— umowy między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014,

— protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii, wraz z załącznikiem,

— protokołu dodatkowego do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii wraz z załącznikiem.

Teksty umów i protokołów dodatkowych wraz z załącznikami są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby (osób) umocowanej (umocowanych) do podpisania tych umów i protokołów w imieniu Unii, z zastrzeżeniem ich zawarcia.

Artykuł 3

W oczekiwaniu na zakończenie procedur wymaganych w celu ich zawarcia, umowy i protokoły, o których mowa w art. 1, stosuje się tymczasowo od następujących dat:

— umowę między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014 wraz z załącznikiem od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu;

— umowę między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014 od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu;

— protokół dodatkowy do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii wraz z załącznikiem od pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu;

([1]) Dz.U. L 130 z 29.4.2004, s. 85 (Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym w języku polskim).
([2]) Dz.U. L 130 z 29.4.2004, s. 89 (Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym w języku polskim).
([3]) Dz.U. L 221 z 25.8.2007, s. 58.
([4]) Dz.U. L 221 z 25.8.2007, s. 62.

— protokół dodatkowy do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii wraz z załącznikiem od pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

UMOWA

między Unią Europejską, Islandią, Księstwem Liechtensteinu i Królestwem Norwegii w sprawie mechanizmu finansowego EOG na lata 2009–2014

UNIA EUROPEJSKA,

ISLANDIA,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

KRÓLESTWO NORWEGII,

MAJĄC NA UWADZE, że strony Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienie EOG) zgadzają się co do potrzeby zmniejszenia zróżnicowania gospodarczego i społecznego między ich regionami w celu wspierania stałego i zrównoważonego wzmacniania stosunków handlowych i gospodarczych między nimi,

MAJĄC NA UWADZE, że aby przyczynić się do osiągnięcia tego celu, państwa EFTA ustanowiły mechanizm finansowy w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego,

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia regulujące mechanizm finansowy EOG na lata 2004–2009 określono w Protokole 38a i w dodatku do Protokołu 38a do Porozumienia EOG,

MAJĄC NA UWADZE, że potrzeba zmniejszenia zróżnicowania gospodarczego i społecznego w Europejskim Obszarze Gospodarczym istnieje nadal, i że należy zatem ustanowić nowy mechanizm wnoszenia wkładów finansowych przez państwa EFTA należące do EOG na lata 2009–2014,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NASTĘPUJĄCĄ UMOWĘ:

Artykuł 1

Tekst art. 117 Porozumienia EOG otrzymuje brzmienie:

„Postanowienia regulujące funkcjonowanie mechanizmu finansowego zawarte są w Protokole 38, w Protokole 38a i w dodatku do Protokołu 38a, a także w Protokole 38b.”.

Artykuł 2

Po Protokole 38a do Porozumienia EOG dodaje się nowy Protokół 38b. Tekst Protokołu 38b znajduje się w załączniku do niniejszej umowy.

Artykuł 3

Niniejsza umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez strony zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Dokumenty ratyfikacyjne lub zatwierdzające składa się w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub zatwierdzającego.

W oczekiwaniu na zakończenie procedur, o których mowa w akapicie 1 i 2, niniejszą umowę stosuje się tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu.

Artykuł 4

Niniejsza umowa, sporządzona w jednym egzemplarzu w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, islandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, norweskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każda z tych wersji językowych jest na równi autentyczna, zostaje złożona w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, który przekaże każdej ze stron niniejszej umowy jej uwierzytelniony odpis.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми юли две хиляди и десета година и деветнадесети август две хиляди и десета година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de julio de dos mil diez y el diecinueve de agosto de dos mil diez.

V Bruselu dne 28. července 2010 a 19. srpna 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2010 og den 19. august 2010.

Geschehen zu Brüssel am 28. Juli 2010 und am 19. August 2010.

Brüsselis kahe tuhande kümnenda aasta juulikuu kahekümne kaheksandal ja augustikuu üheksateistkümnendal päeval

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 28 Ιουλίου 2010 και στις 19 Αυγούστου 2010.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of July and on the nineteenth day of August in the year two thousand and ten.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit juillet deux mil dix et le dix-neuf août deux mil dix.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto luglio duemiladieci e diciannove agosto duemiladieci.

Briselē, 2010. gada 28. jūlijā un 2010. gada 19. augustā

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 28 d. ir 2010 m. rugpjūčio 19 d.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizedik év július havának huszonnyolcadik napján és a kétezer-tizedik év augusztus havának tizenkilencedik napján.

Magħmul fi Brussell, it-28 ta' Lulju 2010 u d-19 ta' Awwissu 2010.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2010 en 19 augustus 2010.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r. i 19 sierpnia 2010 r.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Julho de dois mil e dez e em dezanove de Agosto de dois mil e dez.

Întocmit la Bruxelles, 28 iulie 2010 și 19 august 2010.

V Bruseli dvadsiateho ôsmeho júla dvetisícdesať a devätnásteho augusta dvetisícdesať.

V Bruslju, 28. julija 2010 in 19. avgusta 2010.

Tehty Brysselissä, kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakymmenen ja yhdeksäntenätoista päivänä elokuuta vuonna kaksituhattakymmenen

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde juli tjugohundratio och den nittonde augusti tjugohundratio.

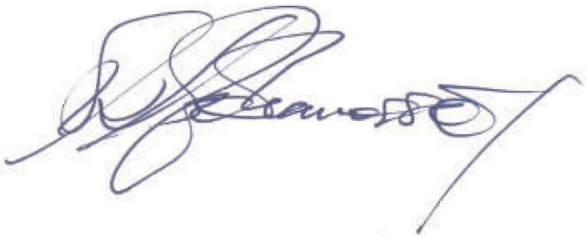
Gert í Brussel, 28. júlí 2010 og 19. ágúst 2010.

Utferdiget i Brussel, den 28. juli 2010 og den 19. august 2010.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Fyrir Ísland

Für das Fürstentum Liechtenstein

For Konveriket Norge

ZAŁĄCZNIK

PROTOKÓŁ 38 B

W SPRAWIE MECHANIZMU FINANSOWEGO EOG (2009–2014)

Artykuł 1

Islandia, Liechtenstein i Norwegia (państwa EFTA) przyczyniają się do zmniejszania zróżnicowania gospodarczego i społecznego w Europejskim Obszarze Gospodarczym i do wzmacniania swoich stosunków z państwami bedącymi beneficjentami, dokonując wkładów finansowych na rzecz obszarów priorytetowych wymienionych w art. 3.

Artykuł 2

Całkowita kwota wkładu finansowego przewidzianego w art. 1 wynosi 988,5 mln EUR i jest udostępniana na pokrycie zobowiązań w rocznych transzach wynoszących 197,7 mln EUR w okresie od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. włącznie.

Artykuł 3

1. Wkłady finansowe dostępne są w następujących obszarach priorytetowych:

a) ochrona środowiska i zarządzanie środowiskiem;

b) zmiana klimatu i odnawialne źródła energii;

c) społeczeństwo obywatelskie;

d) rozwój społeczny;

e) ochrona dziedzictwa kulturowego.

2. Do finansowania mogą kwalifikować się badania akademickie, o ile są ukierunkowane na co najmniej jeden obszar priorytetowy.

3. Orientacyjny docelowy przydział w przypadku każdego państwa będącego beneficjentem wynosi co najmniej 30 % dla obszarów priorytetowych a) i b) łącznie i 10 % dla obszaru priorytetowego c). Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 ust. 2, obszary priorytetowe wybiera się, kierunkuje i dostosowuje w elastyczny sposób, na podstawie różnych potrzeb w poszczególnych państwach będących beneficjentami, z uwzględnieniem ich wielkości i wysokości wkładu.

Artykuł 4

1. Wkład EFTA nie przekracza 85 % kosztów programu. W szczególnych przypadkach może on wynosić nawet 100 % kosztów programu.

2. Należy przestrzegać obowiązujących przepisów w zakresie pomocy państwa.

3. Komisja Europejska bada wszystkie programy i wszelkie istotne zmiany w programie pod kątem ich zgodności z celami Unii Europejskiej.

4. Odpowiedzialność państw EFTA za projekty ogranicza się do zapewniania środków zgodnie z uzgodnionym planem. Nie ponoszą one odpowiedzialności wobec osób trzecich.

Artykuł 5

Środki udostępnia się następującym państwom będącym beneficjentami: Bułgarii, Republice Czeskiej, Estonii, Grecji, Hiszpanii, Cyprowi, Łotwie, Litwie, Węgrom, Malcie, Polsce, Portugalii, Rumunii, Słowenii i Słowacji.

Hiszpanii przyznaje się kwotę 45,85 mln EUR tytułem wsparcia przejściowego w okresie od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Pozostałe środki udostępnia się zgodnie z następującym podziałem, uwzględniając dostosowania przejściowe:

	Środki finansowe (w mln EUR)
Bułgaria	78,60
Republika Czeska	6,40

	Środki finansowe (w mln EUR)
Estonia	23,00
Grecja	63,40
Cypr	3,85
Łotwa	34,55
Litwa	38,40
Węgry	70,10
Malta	2,90
Polska	266,90
Portugalia	57,95
Rumunia	190,75
Słowenia	12,50
Słowacja	38,35

Artykuł 6

W celu ponownego przydziału wszelkich nieobjętych zobowiązaniem dostępnych środków na projekty wysoce priorytetowe w którymkolwiek państwie będącym beneficjenctem w listopadzie 2011 r., a następnie w listopadzie 2013 r., zostanie przeprowadzony przegląd.

Artykuł 7

1. Wkład finansowy przewidziany w niniejszym protokole jest ściśle skoordynowany z wkładem dwustronnym Norwegii w ramach norweskiego mechanizmu finansowego.

2. W szczególności państwa EFTA zapewniają zasadniczo jednakowe procedury składania wniosków i warunki wdrażania dla obydwu mechanizmów finansowych, o których mowa w poprzednim ustępie.

3. W stosowych przypadkach uwzględnia się odpowiednio wszystkie istotne zmiany w polityce spójności realizowanej przez Unię Europejską.

Artykuł 8

Przy wdrażaniu mechanizmu finansowego EOG stosuje się następujące zasady:

1. Na wszystkich etapach wdrażania stosuje się najwyższy stopień przejrzystości, rozliczalności i gospodarności, a także zasady dobrych rządów, zrównoważonego rozwoju i równouprawnienia płci. Cele mechanizmu finansowego EOG realizuje się w ramach ścisłej współpracy między państwami będącymi beneficjentami a państwami EFTA.

2. W celu zapewnienia skutecznego i ukierunkowanego wdrażania oraz przy uwzględnieniu priorytetów danego państwa państwa EFTA podpisują z każdym państwem będącym beneficjentem protokół ustaleń, który określa wieloletnie ramy programowe oraz struktury zarządzania i kontroli.

3. Po podpisaniu protokołu ustaleń państwa będące beneficjentami przedstawiają wnioski w sprawie programów. Państwa EFTA oceniają i zatwierdzają wnioski i zawierają umowy na dotację z państwami będącymi beneficjentami w odniesieniu do każdego programu. Poziom szczegółowości programu uwzględnia wysokość wkładu. W szczególnych przypadkach w programach można określić projekty, w tym warunki ich wyboru, zatwierdzania i kontroli, zgodnie z postanowieniami dotyczącymi wdrażania, o których mowa w ust. 8.

Za wdrażanie uzgodnionych programów odpowiadają państwa będące beneficjentami. Zapewniają one odpowiedni system zarządzania i kontroli w celu zagwarantowania należytego systemu wdrażania i zarządzania.

4. W stosownych przypadkach w przygotowywaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie wkładu finansowego stosuje się zasadę partnerstwa, co umożliwia zapewnienie szerokiego uczestnictwa. Partnerzy mogą reprezentować między innymi poziom lokalny, regionalny i krajowy oraz sektor prywatny, społeczeństwo obywatelskie, a także partnerów społecznych w państwach będących beneficjentami i w państwach EFTA.

5. System kontroli przewidziany dla celów zarządzania mechanizmem finansowym EOG zapewnia przestrzeganie zasady należytego zarządzania finansami. Państwa EFTA mogą przeprowadzać kontrole zgodnie ze swoimi wymogami wewnętrznymi. Państwa będące beneficjentami zapewniają w tym celu wszelką konieczną pomoc, informacje i dokumentację. Państwa EFTA mogą zawiesić finansowanie i zażądać zwrotu środków w przypadku wystąpienia nieprawidłowości.

6. Każdy projekt objęty wieloletnimi ramami programowymi w państwach będących beneficjentami można wdrażać w formie współpracy pomiędzy podmiotami mającymi siedzibę w państwach będących beneficjentami i w państwach EFTA zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

7. Koszty zarządzania poniesione przez państwa EFTA pokrywa się z ogólnej kwoty, o której mowa w art. 2; zostaną one określone w postanowieniach dotyczących wdrażania, o których mowa w ust. 8.

8. Państwa EFTA ustanawiają Komitet ds. Ogólnego Zarządzania Mechanizmem Finansowym EOG. Dalsze postanowienia dotyczące wdrażania mechanizmu finansowego EOG zostaną wydane przez państwa EFTA po konsultacjach z państwami będącymi beneficjentami. Państwa EFTA dołożą starań zmierzających do wydania tych postanowień przed podpisaniem protokołów ustaleń.

Artykuł 9

Na koniec pięcioletniego okresu oraz nie naruszając praw i obowiązków wynikających z umowy, umawiające się strony dokonają – w świetle art. 115 umowy – przeglądu w celu oceny potrzeby przeciwdziałania zróżnicowaniu gospodarczemu i społecznemu w Europejskim Obszarze Gospodarczym.

UMOWA

między Królestwem Norwegii a Unią Europejską w sprawie norweskiego mechanizmu finansowego na lata 2009–2014

Artykuł 1

Królestwo Norwegii zobowiązuje się do przyczynienia się przez okres pięciu lat do zmniejszania zróżnicowania gospodarczego i społecznego w Europejskim Obszarze Gospodarczym i do wzmacniania swoich relacji z państwami będącymi beneficjentami w ramach oddzielnego norweskiego mechanizmu finansowego na rzecz obszarów priorytetowych wymienionych w art. 3.

Artykuł 2

Całkowita kwota wkładu finansowego przewidzianego w art. 1 wynosi 800 mln EUR i jest udostępniana na pokrycie zobowiązań w rocznych transzach wynoszących 160 mln EUR w okresie od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. włącznie.

Artykuł 3

Wkłady finansowe dostępne są w następujących obszarach priorytetowych:

a) wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla;

b) „proekologiczne innowacje" w przemyśle;

c) badania i nauka;

d) rozwój społeczny;

e) wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne;

f) wspieranie godnej pracy i dialogu trójstronnego.

Docelowy przydział dla obszaru priorytetowego a) wynosi co najmniej 20 %. Uwzględnia się odpowiednio różne potrzeby i wielkość każdego państwa będącego beneficjentem.

Jeden procent przydziału dla każdego państwa będącego beneficjentem przeznacza się na fundusz na rzecz wspierania godnej pracy i dialogu trójstronnego, którym zarządzać będzie podmiot wyznaczony przez Królestwo Norwegii zgodnie z kluczem podziału, o którym mowa w art. 5.

Artykuł 4

Wkład Królestwa Norwegii nie przekracza 85 % kosztów programu. W szczególnych przypadkach może on wynosić nawet 100 % kosztów programu.

Należy przestrzegać obowiązujących przepisów w zakresie pomocy państwa.

Komisja Europejska bada wszystkie programy i wszelkie istotne zmiany w programach pod kątem ich zgodności z celami Unii Europejskiej.

Odpowiedzialność Królestwa Norwegii za projekty ogranicza się do zapewnienia środków zgodnie z uzgodnionym planem. Nie ponosi ono odpowiedzialności wobec osób trzecich.

Artykuł 5

Środki udostępnia się następującym państwom będącym beneficjentami: Bułgarii, Republice Czeskiej, Estonii, Cyprowi, Łotwie, Litwie, Węgrom, Malcie, Polsce, Rumunii, Słowenii i Słowacji, zgodnie z następującym podziałem:

Państwo będące beneficjentem	Środki finansowe (mln EUR)
Bułgaria	48,00
Cypr	4,00
Republika Czeska	70,40
Estonia	25,60
Łotwa	38,40
Litwa	45,60
Węgry	83,20
Malta	1,60
Polska	311,20
Rumunia	115,20
Słowenia	14,40
Słowacja	42,40

Artykuł 6

W listopadzie 2011 r., a następnie w listopadzie 2013 r., zostanie przeprowadzony przegląd w celu ponownego przydziału wszelkich nieobjętych zobowiązaniem dostępnych środków na priorytetowe projekty w którymkolwiek państwie będącym beneficjentem.

Artykuł 7

Wkład finansowy przewidziany w art. 1 jest ściśle skoordynowany z wkładem państw EFTA przewidzianym w mechanizmie finansowym EOG.

W szczególności Królestwo Norwegii zapewnia zasadniczo jednakowe procedury składania wniosków i warunki wdrażania dla obydwu mechanizmów finansowych, o których mowa w poprzednim ustępie.

W stosownych przypadkach uwzględnia się odpowiednio wszystkie istotne zmiany w polityce spójności realizowanej przez Unię Europejską.

Artykuł 8

Przy wdrażaniu mechanizmu finansowego EOG stosuje się następujące zasady:

1. Na wszystkich etapach wdrażania stosuje się najwyższy stopień przejrzystości, rozliczalności i gospodarności, a także cele i zasady dobrych rządów, zrównoważonego rozwoju i równouprawnienia płci. Cele norweskiego mechanizmu finansowego realizuje się w ramach ścisłej współpracy między państwami będącymi beneficjentami a Królestwem Norwegii.

2. W celu zapewnienia skutecznego i ukierunkowanego wdrażania oraz przy uwzględnieniu priorytetów danego państwa, Królestwo Norwegii podpisuje z każdym państwem będącym beneficjentem protokół ustaleń, który określa wieloletnie ramy programowe oraz struktury zarządzania i kontroli.

3. Po podpisaniu protokołu ustaleń państwa będące beneficjentami przedstawiają wnioski w sprawie programów. Królestwo Norwegii ocenia i zatwierdza wnioski i zawiera umowy na dotację z państwami będącymi beneficjentami w odniesieniu do każdego programu. Poziom szczegółowości programu uwzględnia wysokość wkładu. W szczególnych przypadkach w programach można określić projekty, w tym warunki ich wyboru, zatwierdzenia i kontroli, zgodnie z postanowieniami dotyczącymi wdrażania, o których mowa w ust. 8.

   Za wdrażanie uzgodnionych programów odpowiadają państwa będące beneficjentami. Zapewniają one odpowiedni system zarządzania i kontroli w celu zagwarantowania należytego wdrażania i systemu zarządzania. W szczególnych okolicznościach państwa będące beneficjentami i Królestwo Norwegii mogą uzgodnić zarządzanie programami przez wyznaczony przez nie podmiot.

4. W stosownych przypadkach w przygotowaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie wkładów finansowych stosuje się zasadę partnerstwa, co umożliwia zapewnienie szerokiego uczestnictwa. Partnerzy mogą reprezentować między innymi poziom lokalny, regionalny i krajowy oraz sektor prywatny, społeczeństwo obywatelskie, a także partnerów społecznych w państwach będących beneficjentach i w Królestwie Norwegii.

5. System kontroli przewidziany dla celów zarządzania norweskim mechanizmem finansowym zapewnia przestrzeganie zasady należytego zarządzania finansami. Królestwo Norwegii może przeprowadzać kontrole zgodnie ze swoimi wewnętrznymi wymogami. Państwa będące beneficjentami zapewniają w tym celu wszelką konieczną pomoc, informacje i dokumentację. Królestwo Norwegii może zawiesić finansowanie i zażądać zwrotu środków w przypadku wystąpienia nieprawidłowości.

6. Każdy projekt objęty wieloletnimi ramami programowymi w państwach będących beneficjentami można wdrażać w formie współpracy między podmiotami mającymi siedzibę w państwach będących beneficjentami i w Królestwie Norwegii zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych.

7. Koszty zarządzania poniesione przez Królestwo Norwegii pokrywa się z ogólnej kwoty, o której mowa w art. 2; zostaną one określone w postanowieniach dotyczących wdrażania, o których mowa w ust. 8.

8. Królestwo Norwegii lub podmiot przez nie wyznaczony odpowiada za ogólne zarządzanie norweskim mechanizmem finansowym. Dalsze postanowienia dotyczące wdrażania norweskiego mechanizmu finansowego zostaną wydane przez Królestwo Norwegii po konsultacjach z państwami będącymi beneficjentami. Królestwo Norwegii dołoży starań, aby wydać te postanowienia przed podpisaniem protokołów ustaleń.

Artykuł 9

Niniejsza umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez strony zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Dokumenty ratyfikacyjne lub zatwierdzające składa się w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub zatwierdzającego.

W oczekiwaniu na zakończenie procedur, o których mowa w akapicie 1 i 2, niniejszą umowę stosuje się tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu.

Artykuł 10

Niniejsza umowa, sporządzona w jednym egzemplarzu w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym każda z tych wersji językowych jest na równi autentyczna, zostaje złożona w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, który przekaże każdej ze stron niniejszej umowy jej uwierzytelniony odpis.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми юли две хиляди и десета година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de julio de dos mil diez.

V Bruselu dne 28. července 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2010.

Geschehen zu Brüssel am 28. Juli 2010.

Brüsselis kahe tuhande kümnenda aasta juulikuu kahekümne kaheksandal päeval

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 28 Ιουλίου 2010.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of July in the year two thousand and ten.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit juillet deux mil dix.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto luglio duemiladieci.

Briselē, 2010. gada 28. jūlijā

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 28 d.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizedik év július havának huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, it-28 ta' Lulju 2010.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2010.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Julho de dois mil e dez.

Întocmit la Bruxelles, 28 iulie 2010.

V Bruseli dvadsiateho ôsmeho júla dvetisícdesať.

V Bruslju, 28. julija 2010

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakymmenen.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde juli tjugohundratio.

Utferdiget i Brussel, den 28. juli 2010.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For Konveriket Norge

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Republiką Islandii

UNIA EUROPEJSKA

oraz

ISLANDIA

UWZGLĘDNIAJĄC umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Republiką Islandii podpisaną dnia 22 lipca 1972 r. oraz dotychczasowe ustalenia dotyczące handlu rybami i produktami rybołówstwa między Islandią a Wspólnotą,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii związany z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczpospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Islandią związany z przystąpieniem Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZY PROTOKÓŁ:

Artykuł 1

Postanowienia szczególne regulujące przywóz do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Islandii są określone w niniejszym protokole i w załączniku do niego.

Roczne bezcłowe kontyngenty taryfowe są określone w załączniku do niniejszego protokołu. Przedmiotowe kontyngenty taryfowe obejmują okres od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. Przed upływem tego okresu wielkość kontyngentów zostanie poddana przeglądowi z uwzględnieniem interesów wszystkich zainteresowanych stron.

Artykuł 2

Wielkość bezcłowych kontyngentów taryfowych za okres 12 miesięcy od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 kwietnia 2010 r. zostanie przydzielona na okres od dnia 1 maja 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r.

Jeżeli wielkość kontyngentów taryfowych przeznaczonych na okres obowiązywania kontyngentu od dnia 1 maja 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r. nie zostanie w pełni wykorzystana, pozostałą wielkość przenosi się na okres obowiązywania kontyngentu od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. W tym celu korzystanie z kontyngentów taryfowych obowiązujących od dnia 1 maja 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r. wstrzymuje się drugiego dnia roboczego Komisji następującego po dniu 1 września 2011 r. Następnego dnia roboczego niewykorzystane środki z przedmiotowych kontyngentów zostają udostępnione w ramach odpowiednich kontyngentów obowiązujących od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. Począwszy od tej daty, niemożliwe jest wsteczne wykorzystanie lub zwrot w przypadku poszczególnych kontyngentów obowiązujących od dnia 1 maja 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r.

Artykuł 3

Niniejszy protokół jest ratyfikowany lub zatwierdzony przez umawiające się strony zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Dokumenty ratyfikacyjne lub zatwierdzające składa się w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub zatwierdzającego.

W oczekiwaniu na zakończenie procedur, o których mowa w akapicie 1 i 2, niniejszy protokół stosuje się tymczasowo, od pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu.

Artykuł 4

Niniejszy protokół, sporządzony w jednym egzemplarzu w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i islandzkim, przy czym każda z tych wersji językowych jest na równi autentyczna, zostaje złożony w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, który przekaże każdej ze stron niniejszej umowy jej uwierzytelniony odpis.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми юли две хиляди и десета година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de julio de dos mil diez.

V Bruselu dne 28. července 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2010.

Geschehen zu Brüssel am 28. Juli 2010.

Brüsselis kahe tuhande kümnenda aasta juulikuu kahekümne kaheksandal päeval

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 28 Ιουλίου 2010.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of July in the year two thousand and ten.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit juillet deux mil dix.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto luglio duemiladieci.

Briselē, 2010. gada 28. jūlijā

Priimta Briuselyje 2010 m. liepos 28 d.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizedik év július havának huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, it-28 ta' Lulju 2010.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2010.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Julho de dois mil e dez.

Întocmit la Bruxelles, 28 iulie 2010.

V Bruseli dvadsiateho ôsmeho júla dvetisícdesať.

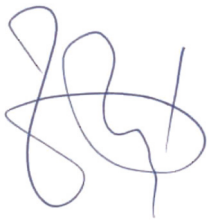
V Bruslju, 28. julija 2010

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakymmenen.

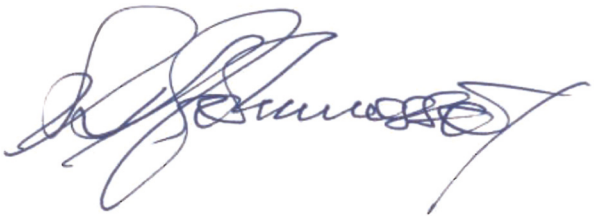
Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde juli tjugohundratio.

Gert i Brussel, 28. juli 2010.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Fyrir Ísland

ZAŁĄCZNIK

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 PROTOKOŁU

Unia otwiera następujące roczne bezcłowe kontyngenty taryfowe na produkty pochodzące z Islandii poza już istniejącymi kontyngentami taryfowymi:

Kod CN	Opis produktów	Roczna (1.5–30.4) wielkość kontyngentu taryfowego wyrażona jako masa netto, chyba że określono inaczej
0303 51 00	Śledzie z gatunku *Clupea harengus* i *Clupea pallasii*, zamrożone, z wyłączeniem wątróbek, ikry i mleczu ([1])	950 ton
0306 19 30	Zamrożony homarzec (nerczan) (*Nephrops norvegicus*)	520 ton
0304 19 35	Filety z karmazyna (*Sebastes* spp.) świeże lub schłodzone	750 ton

([1]) Korzystanie z kontyngentu taryfowego nie przysługuje w odniesieniu do towarów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu w okresie od dnia 15 lutego do dnia 15 czerwca.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii

UNIA EUROPEJSKA

oraz

KRÓLESTWO NORWEGII

UWZGLĘDNIAJĄC umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii podpisaną dnia 14 maja 1973 r. oraz dotychczasowe ustalenia dotyczące handlu rybami i produktami rybołówstwa między Norwegią a Unią Europejską,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii związany z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczpospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2,

UWZGLĘDNIAJĄC protokół dodatkowy do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii związany z przystąpieniem Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZY PROTOKÓŁ:

Artykuł 1

Postanowienia szczególne regulujące przywóz do Unii Europejskiej niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Norwegii są określone w niniejszym protokole i załączniku do niniejszego protokołu.

Roczne bezcłowe kontyngenty taryfowe są określone w załączniku do niniejszego protokołu. Przedmiotowe kontyngenty taryfowe obejmują okres od dnia 1 maja 2009 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r. Przed upływem tego okresu wielkość kontyngentów zostanie poddana przeglądowi z uwzględnieniem interesów wszystkich zainteresowanych stron.

Artykuł 2

Poziomy kontyngentów taryfowych, które powinny były zostać otwarte dla Norwegii od dnia 1 maja 2009 r. do chwili wdrożenia niniejszego protokołu, dzieli się na równe części i przydziela na poszczególne lata w pozostałym okresie obowiązywania niniejszego protokołu.

Artykuł 3

Norwegia podejmuje wszystkie konieczne kroki w celu zapewnienia kontynuacji uregulowania określonego w dekrecie królewskim z dnia 21 kwietnia 2006 r. umożliwiającego swobodny tranzyt ryb i produktów rybołówstwa wyładowywanych w Norwegii ze statków pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Uregulowanie to obowiązuje w okresie, o którym mowa w art. 1, po wdrożeniu rocznych kontyngentów taryfowych.

Artykuł 4

Regułami pochodzenia obowiązującymi w odniesieniu do kontyngentów taryfowych wymienionych w załączniku do niniejszego protokołu są reguły określone w protokole 3 do umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii podpisanej dnia 14 maja 1973 r.

Artykuł 5

Niniejszy protokół jest ratyfikowany lub zatwierdzony przez strony zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Dokumenty ratyfikacyjne lub zatwierdzające składa się w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego lub zatwierdzającego.

W oczekiwaniu na zakończenie procedur, o których mowa w akapicie 1 i 2, niniejszy Protokół stosuje się tymczasowo, od pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po dokonaniu ostatniej notyfikacji w tym celu.

Artykuł 6

Niniejszy protokół, sporządzony w jednym egzemplarzu w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i norweskim, przy czym każda z tych wersji językowych jest na równi autentyczna, zostaje złożony w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej, który przekaże każdej ze stron niniejszej umowy jej uwierzytelniony odpis.

Съставено в Брюксел на двадесет и осми юли две хиляди и десета година.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de julio de dos mil diez.

V Bruselu dne 28. července 2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2010.

Geschehen zu Brüssel am 28. Juli 2010.

Brüsselis kahe tuhande kümnenda aasta juulikuu kahekümne kaheksandal päeval

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 28 Ιουλίου 2010.

Done at Brussels, on the twenty-eighth day of July in the year two thousand and ten.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit juillet deux mil dix.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto luglio duemiladieci.

Briselē, 2010. gada 28. jūlijā

Priimta Briuselyje, 2010 m. liepos 28 d.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizedik év július havának huszonnyolcadik napján.

Magħmul fi Brussell, it-28 ta' Lulju 2010.

Gedaan te Brussel, 28 juli 2010.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Julho de dois mil e dez.

Întocmit la Bruxelles, 28 iulie 2010.

V Bruseli dvadsiateho ôsmeho júla dvetisícdesať.

V Bruslju, 28. julija 2010.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä, heinäkuuta vuonna kaksituhattakymmenen.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde juli tjugohundratio.

Utferdiget i Brussel, 28. juli 2010.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sajungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For Kongeriket Norge

ZAŁĄCZNIK

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 PROTOKOŁU

Unia Europejska otwiera następujące roczne bezcłowe kontyngenty taryfowe na produkty pochodzące z Norwegii poza już istniejącymi bezcłowymi kontyngentami taryfowymi:

Kod CN	Opis produktów	Roczna (1.5–30.4) wielkość kontyngentu taryfowego wyrażona jako masa netto, chyba że określono inaczej
0303 29 00	Pozostałe zamrożone łososiowate	2 000 ton
0303 51 00	Śledzie z gatunku *Clupea harengus* i *Clupea pallasii*, zamrożone, z wyłączeniem wątróbek, ikry i mleczu (1)	45 800 ton
0303 74 30	Makrele z gatunku *Scomber scombrus i Scomber japonicus*, zamrożone, w całości, z wyłączeniem wątróbek, ikry i mleczu (2)	39 800 ton
0303 79 98	Pozostałe ryby, zamrożone, z wyłączeniem wątróbek, ikry i mleczu	2 200 ton
0304 29 75 ex 0304 99 23	Zamrożone filety ze śledzi z gatunku *Clupea harengus* i *Clupea pallasii* Zamrożone płaty ze śledzi z gatunku *Clupea harengus* i *Clupea pallasii* (butterflies) (3)	67 600 ton
ex 1605 20 10 ex 1605 20 91 ex 1605 20 99	Krewetki obrane i zamrożone, przetworzone lub zakonserwowane	7 000 ton
ex 1604 12 91 ex 1604 12 99	Śledzie, przyprawione lub zakonserwowane octem, w solance (4)	3 000 ton netto po odsączeniu

(1) Korzystanie z kontyngentu taryfowego nie przysługuje w odniesieniu do towarów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu w okresie od dnia 15 lutego do dnia 15 czerwca.

(2) Korzystanie z kontyngentu taryfowego nie przysługuje w odniesieniu do towarów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu w okresie od dnia 15 lutego do dnia 15 czerwca.

(3) Korzystanie z kontyngentu taryfowego nie przysługuje w odniesieniu do towarów objętych kodem CN 0304 99 23 zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu w okresie od dnia 15 lutego do dnia 15 czerwca.

(4) Kontyngent ten zostaje zwiększony do 4 000 ton netto po odsączeniu w okresie od dnia 1 maja 2010 r. do dnia 30 kwietnia 2011 r., do 5 000 ton netto po odsączeniu w okresie od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r. i do 6 000 ton netto po odsączeniu w okresie od dnia 1 maja do dnia 30 kwietnia każdego następnego okresu 12 miesięcy.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1003/2010

z dnia 8 listopada 2010 r.

w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu odnoszących się do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych na pojazdach silnikowych i ich przyczepach oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych ([1]), w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 jest odrębnym rozporządzeniem do celów procedury homologacji typu przewidzianej w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywie ramowej) ([2]).

(2) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 uchyla dyrektywę Rady 70/222/EWG z dnia 20 marca 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych na pojazdach silnikowych i ich przyczepach ([3]). Wymagania określone we wspomnianej dyrektywie powinny zostać przeniesione do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, zmienione w celu dostosowania ich do postępu naukowego i technicznego.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 określa podstawowe przepisy dotyczące wymagań w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych. Z tego względu konieczne jest także ustalenie szczegółowych procedur, badań i wymagań dotyczących tego rodzaju homologacji typu.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

(1) „typ pojazdu w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych" oznacza pojazdy, które nie różnią się pod takimi zasadniczymi względami jak:

— rozmiary miejsca do montowania i mocowania tylnej tablicy rejestracyjnej;

— położenie miejsca do montowania i mocowania tylnej tablicy rejestracyjnej;

— kształt powierzchni do montowania i mocowania tylnej tablicy rejestracyjnej.

(2) „w zasadzie płaska powierzchnia" oznacza powierzchnię z materiału stałego, w tym także o fakturze siatki lub krat, której promień krzywizny wynosi co najmniej 5 000 mm.

(3) „powierzchnia o fakturze siatki" oznacza powierzchnię równomiernie pokrytą wzorem w formie otworów okrągłych, owalnych, prostokątnych, kwadratowych lub w kształcie rombu równomiernie rozłożonych w odstępach nieprzekraczających 15 mm.

(4) „powierzchnia kratowana" oznacza powierzchnię pokrytą równoległymi kratami rozłożonymi równomiernie w odstępach nieprzekraczających 15 mm.

(5) „powierzchnia nominalna" oznacza teoretyczną, geometrycznie doskonałą powierzchnię, która nie uwzględnia nierówności powierzchni takich jak wypukłości lub wgłębienia.

(6) „wzdłużna płaszczyzna symetrii pojazdu" oznacza płaszczyznę symetrii pojazdu lub, jeśli pojazd nie jest symetryczny, pionową płaszczyznę wzdłużną przechodzącą przez środek osi pojazdu.

([1]) Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.
([2]) Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.
([3]) Dz.U. L 76 z 6.4.1970, s. 25.

(7) „nachylenie" oznacza stopień odchylenia kątowego w stosunku do płaszczyzny pionowej;

Artykuł 2

Przepisy dotyczące homologacji typu WE pojazdów silnikowych lub przyczep w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych

1. Producent lub jego przedstawiciel przedkłada organowi udzielającemu homologacji typu wniosek o udzielenie homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych na pojazdach silnikowych i ich przyczepach.

2. Wniosek sporządza się zgodnie ze wzorem dokumentu informacyjnego określonym w części 1 załącznika I.

3. Jeżeli spełniono odpowiednie wymagania określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, organ udzielający homologacji udziela homologacji typu WE i wydaje numer homologacji typu zgodnie z systemem numerowania określonym w załączniku VII do dyrektywy 2007/46/WE. Państwo członkowskie nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi pojazdu.

4. Do celów ust. 3 organ udzielający homologacji typu wydaje świadectwo homologacji typu WE sporządzone zgodnie ze wzorem zamieszczonym w części 2 załącznika I.

Artykuł 3

Ważność i rozszerzenie homologacji udzielonych na mocy dyrektywy 70/222/EWG

Organy krajowe zezwalają na sprzedaż i przekazanie do eksploatacji pojazdów homologowanych przed datą określoną w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 661/2009 i nadal udzielają rozszerzenia homologacji dla tych pojazdów zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 70/222/EWG.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Dokumenty administracyjne dotyczące homologacji typu WE pojazdów silnikowych lub przyczep w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych

CZĘŚĆ 1

Dokument informacyjny

WZÓR

Dokument informacyjny nr … dotyczący homologacji typu WE pojazdu silnikowego lub przyczepy w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych.

Poniższe informacje należy dostarczyć w trzech egzemplarzach, wraz ze spisem treści. Wszelkie rysunki należy sporządzić w odpowiedniej skali i stopniu szczegółowości w formacie A4 lub złożone do formatu A4. Fotografie, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeżeli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, o których mowa w niniejszym dokumencie informacyjnym, są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje na temat ich działania.

0. INFORMACJE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): .....

0.2. Typ: .....

0.2.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) (o ile występuje(-ą)): .....

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe ([b]): .....

0.3.1. Umiejscowienie tego oznaczenia: .....

0.4. Kategoria pojazdu ([c]): .....

0.5. Nazwa i adres producenta: .....

0.8. Nazwa(-y) i adres(-y) fabryk(-i) montujących(-ej): .....

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje): .....

1. OGÓLNE CECHY KONSTRUKCYJNE POJAZDU

1.1. Fotografie lub rysunki egzemplarza typu pojazdu: .....

2. MASY I WYMIARY ([f]) ([g])

2.4. Zakres wymiarów pojazdu (gabarytowych)

2.4.2. W przypadku podwozia z nadwoziem

2.4.2.3. Wysokość (w stanie gotowym do jazdy) ([g8]) (w przypadku zawieszenia o regulowanej wysokości wskazać normalne położenie podczas jazdy): .....

2.6. Masa pojazdu gotowego do jazdy

Masa pojazdu z nadwoziem oraz, w przypadku pojazdu ciągnącego przyczepę należącego do kategorii innej niż M_1, masa z urządzeniem sprzęgającym, jeżeli zostało zamontowane przez producenta, w stanie gotowym do jazdy lub masa podwozia, lub podwozia z kabiną, bez nadwozia lub urządzenia sprzęgającego, jeśli producent nie montuje nadwozia lub urządzenia sprzęgającego, (wraz z płynami, narzędziami, kołem zapasowym, jeśli pojazd został w nie wyposażony, oraz kierowcą, jak również, w przypadku autobusów i autokarów, członkiem załogi, jeżeli w pojeździe przewidziano dla niego miejsce) ([h]) (maksymalna i minimalna dla każdego wariantu):

9. NADWOZIE

9.14. Miejsce przeznaczone do zamontowania tylnych tablic rejestracyjnych (podać zakres, w stosownych przypadkach, oraz dołączyć, w razie potrzeby, rysunki): .....

9.14.1 Odległość górnej krawędzi od nawierzchni drogi: .....

9.14.2 Odległość dolnej krawędzi od nawierzchni drogi: .....

9.14.3 Odległość linii środkowej tablicy od wzdłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu: .....

9.14.4. Odległość od lewej krawędzi pojazdu: .....

9.14.5. Wymiary (długość × szerokość): .....

9.14.6. Odchylenie od płaszczyzny pionowej: .....

9.14.7. Kąt widoczności w płaszczyźnie poziomej: .....

Objaśnienia

([b]) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem „?" (np. ABC??123??).

([c]) Sklasyfikowane według definicji zawartych w części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.

([f]) Jeżeli obok wersji z normalną kabiną istnieje wersja z kabiną sypialną, należy podać oba zestawy mas i wymiarów.

([g]) Norma ISO 612: 1978 – Pojazdy drogowe – Wymiary pojazdów silnikowych i pojazdów ciągniętych – terminy i definicje.

([g8]) Termin nr 6.3.

([h]) Masę kierowcy oraz, jeśli ma to zastosowanie, członka załogi, ocenia się na 75 kg (z czego 68 kg masy osoby w pojeździe i 7 kg masy bagażu zgodnie z normą ISO 2416-1992), zbiornik paliwa jest napełniony w 90 %, a pozostałe układy zawierające płyn (z wyjątkiem układów wód zużytych) są napełnione w 100 % pojemności deklarowanej przez producenta.

CZĘŚĆ 2

Świadectwo homologacji typu WE

WZÓR

Format: A4 (210 × 297 mm)

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

Pieczęć organu udzielającego homologacji typu

Zawiadomienie dotyczące:

— udzielenia homologacji typu WE (1)
— rozszerzenia homologacji typu WE (1)
— odmowy homologacji typu WE (1)
— cofnięcia homologacji typu WE (1)

} typu pojazdu silnikowego lub przyczepy w odniesieniu do miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1003/2010 [niniejsze rozporządzenie], ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) nr …/… (1)

Numer homologacji typu WE: .....

Powód rozszerzenia: .....

SEKCJA I

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): .....

0.2. Typ: .....

0.2.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) (o ile występuje(-ą)): .....

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeżeli oznaczono na pojeździe (2): .....

0.3.1. Umiejscowienie tego oznaczenia: .....

0.4. Kategoria pojazdu (3): .....

0.5. Nazwa i adres producenta: .....

0.8. Nazwa(-y) i adres(-y) fabryk(-i) montujących(-ej): .....

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje): .....

SEKCJA II

1. Dodatkowe informacje: zob. dodatek.

2. Placówka techniczna upoważniona do przeprowadzania badań: .....

3. Data sprawozdania z badań: .....

4. Numer sprawozdania z badań: .....

5. Ewentualne uwagi: zob. dodatek.

6. Miejsce: .....

7. Data: .....

8. Podpis: .....

Załączniki: Pakiet informacyjny

Sprawozdanie z badań

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem „?" (np. ABC??123??).
(3) Jak określono w sekcji A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.

Dodatek

do świadectwa homologacji typu WE nr …

1. Dodatkowe informacje:

1.1. Krótki opis typu pojazdu dotyczący jego budowy, wymiarów, linii i materiałów składowych: .....

1.2. Opis miejsca na tylną tablicę rejestracyjną: .....

2. Miejsce na tylną tablicę rejestracyjną nadaje się do zamocowania tablicy rejestracyjnej o wymiarach nieprzekraczających (mm): 520 × 120/340 × 240 [1]

3. Położenie miejsca na tylną tablicę rejestracyjną: na lewo od środka/w środku [1]

4. Miejsce na tylną tablicę rejestracyjną jest zasłonięte po przymocowaniu dowolnego mechanicznego urządzenia sprzęgającego: tak/nie [1]

5. Uwagi: .....

[1] Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK II

Wymagania dotyczące miejsca do montowania i mocowania tylnych tablic rejestracyjnych

1. WYMAGANIA

1.1. Kształt i wymiary miejsca do montowania tylnej tablicy rejestracyjnej.

1.1.1. Powierzchnia do montowania tylnej tablicy rejestracyjnej jest płaska lub w zasadzie płaska, o prostokątnym kształcie i następujących minimalnych wymiarach:

albo

szerokość: 520 mm

wysokość: 120 mm

albo

szerokość: 340 mm

wysokość: 240 mm

1.1.2. W powierzchni, która będzie zakryta tablicą rejestracyjną, mogą znajdować się otwory lub szczeliny.

1.1.2.1. W przypadku pojazdów kategorii M_1 szerokość takiego otworu lub szczeliny nie przekracza 40 mm, bez konieczności uwzględnienia długości.

1.1.3. W powierzchni, która będzie zakryta tablicą rejestracyjną, mogą znajdować się wypukłości, pod warunkiem, że nie odstają one na więcej niż 5,0 mm od powierzchni nominalnej. Nie uwzględnia się płatów bardzo miękkich materiałów, takich jak pianka lub filc, użytych w celu wyeliminowania wibracji tablicy rejestracyjnej.

1.2. Montowanie i mocowanie tylnej tablicy rejestracyjnej.

1.2.1. Miejsce do montowania należy dobrać tak, aby tablica rejestracyjna po zamocowaniu zgodnie z instrukcjami producenta spełniała następujące warunki:

1.2.1.1. Pozycja tablicy w odniesieniu do wzdłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu:

1.2.1.1.1. Punkt środkowy tablicy nie może znajdować się na prawo od wzdłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu.

1.2.1.2. Pozycja tablicy w odniesieniu do pionowej wzdłużnej płaszczyzny pojazdu:

1.2.1.2.1. Tablica powinna być prostopadła do wzdłużnej płaszczyzny pojazdu.

1.2.1.2.2. Lewy brzeg tablicy nie może znajdować się na lewo od pionowej płaszczyzny, która jest równoległa do wzdłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu i dotyka skrajnego brzegu zewnętrznego pojazdu.

1.2.1.3. Położenie tablicy rejestracyjnej w stosunku do pionowej płaszczyzny poprzecznej:

1.2.1.3.1. Tablica może być odchylona w pionie:

1.2.1.3.1.1. o nie mniej niż – 5° i nie więcej niż 30°, pod warunkiem, że odległość górnej krawędzi tablicy od powierzchni ziemi nie przekracza 1,20 m.

1.2.1.3.1.2. o nie mniej niż – 15° i nie więcej niż 5°, pod warunkiem, że odległość górnej krawędzi tablicy od powierzchni ziemi przekracza 1,20 m.

1.2.1.4. Odległość tablicy rejestracyjnej od powierzchni ziemi:

1.2.1.4.1. Odległość dolnej krawędzi tablicy od powierzchni ziemi nie może być mniejsza niż 0,30 m.

1.2.1.4.2. Odległość górnej krawędzi tablicy od powierzchni ziemi nie może przekraczać 1,20 m. W przypadkach, w których spełnienie wymogu odległości jest niewykonalne ze względu na budowę pojazdu, maksymalna odległość może przekroczyć 1,20 m, pod warunkiem, że jest na tyle zbliżona do tego limitu, na ile pozwalają na to cechy konstrukcyjne pojazdu, i nie przekracza 2,00 m.

1.2.1.5. Widoczność geometryczna:

1.2.1.5.1. Jeśli odległość górnej krawędzi tablicy od powierzchni ziemi nie przekracza 1,20 m, tablica jest widoczna na całej swojej powierzchni objętej przez następujące cztery płaszczyzny:

— dwie płaszczyzny pionowe dotykające dwóch bocznych krawędzi tablicy i tworzące kąt mierzący powyżej 30° z wzdłużną płaszczyzną symetrii pojazdu;

— płaszczyzna dotykająca górnej krawędzi tablicy i tworząca kąt mierzący powyżej 15° z poziomą;

— płaszczyzna pozioma przebiegająca przez dolną krawędź tablicy.

1.2.1.5.2. Jeśli odległość górnej krawędzi tablicy od powierzchni ziemi przekracza 1,20 m, tablica jest widoczna na całej swojej powierzchni objętej przez następujące cztery płaszczyzny:

— dwie płaszczyzny pionowe dotykające dwóch bocznych krawędzi tablicy i tworzące z wzdłużną płaszczyzną symetrii pojazdu kąt 30% mierzony na zewnątrz;

— płaszczyzna dotykająca górnej krawędzi tablicy i odchylona o kąt 15° w górę od poziomej;

— powierzchnia dotykająca dolnej krawędzi tablicy i i odchylona o kąt 15° w dół od poziomej.

1.2.1.6. Odstęp pomiędzy krawędziami zamontowanej i przymocowanej tablicy rejestracyjnej a rzeczywistą powierzchnią miejsca przeznaczonego na tablicę rejestracyjną nie może przekraczać 5,0 mm wzdłuż całego obwodu tablicy rejestracyjnej.

1.2.1.6.1. Określony maksymalny odstęp może zostać przekroczony w przypadku, gdy jest mierzony w miejscu występowania otworu lub szczeliny w powierzchni o fakturze siatki lub równoległych krat.

1.2.2. Dla potrzeb wymagań dotyczących urządzeń oświetlających tylne tablice rejestracyjne uwzględnia się rzeczywiste położenie i kształt zamontowanej i przymocowanej tablicy rejestracyjnej określone zgodnie z punktem 1.2, w szczególności promień krzywizny.

1.2.3. Jeśli miejsce do montowania tylnej tablicy rejestracyjnej jest zasłonięte w obrębie płaszczyzn widoczności geometrycznej z powodu zainstalowania jakiegoś mechanicznego urządzenia sprzęgającego, wówczas powinno to zostać odnotowane w sprawozdaniu z badania i zapisane w świadectwie homologacji typu WE.

2. PROCEDURA BADANIA

2.1. Ustalenie odchylenia w pionie oraz odległości tablicy rejestracyjnej od powierzchni ziemi.

2.1.1. Przed rozpoczęciem pomiarów pojazd stawia się na gładkiej powierzchni, a masę pojazdu dostosowuje do podanej przez producenta masy pojazdu gotowego do jazdy, ale bez kierowcy.

2.1.2. Jeśli pojazd wyposażony jest w zawieszenie hydropneumatyczne, hydrauliczne lub pneumatyczne, lub urządzenie służące do automatycznego wyrównywania poziomu w zależności od obciążenia, należy go badać z zawieszeniem lub urządzeniem w normalnych warunkach użytkowania podanych przez producenta.

2.1.3. Jeśli tablica rejestracyjna skierowana jest w dół, wynik pomiarów dotyczących nachylenia wyrażony jest wartością ujemną.

2.2. Pomiary projekcyjne należy przeprowadzać prostopadle i bezpośrednio w kierunku powierzchni nominalnej, która ma być pokryta tablicą rejestracyjną.

2.3. Pomiar odstępu pomiędzy krawędzią zamontowanej i przymocowanej tablicy rejestracyjnej i rzeczywistą powierzchnią należy przeprowadzać prostopadle i bezpośrednio w kierunku rzeczywistej powierzchni, pokrytej tablicą rejestracyjną.

2.4. Tablica rejestracyjna używana do kontroli zgodności powinna mieć wymiary zgodne z jedną z dwóch opcji określonych w punkcie 1.1.1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1004/2010

z dnia 8 listopada 2010 r.

w sprawie wprowadzenia odliczeń od niektórych kwot połowowych na rok 2010 z powodu przełowienia w poprzednim roku

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 [1], w szczególności jego art. 105 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty połowowe na 2009 r. określono w:

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1322/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalającym uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego w 2009 r. [2],

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1139/2008 z dnia 10 listopada 2008 r. ustalającym możliwości połowowe i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2009 r. [3],

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1359/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiającym na lata 2009 i 2010 uprawnienia do połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych [4], oraz

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2009 rok i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe.

(2) Kwoty połowowe na 2010 r. określono w:

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1359/2008,

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1226/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustalającym uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na Morzu Bałtyckim w 2010 r. [5],

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1287/2009 ustalającym uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2010 r. [6], oraz

— rozporządzeniu Rady (UE) nr 53/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2010 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1359/2008, (WE) nr 754/2009, (WE) nr 1226/2009 oraz (WE) nr 1287/2009 [7].

(3) Zgodnie z art. 105 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja dokonuje odliczeń od przyszłych kwot połowowych danego państwa członkowskiego, gdy ustali, że to państwo członkowskie przekroczyło kwoty połowowe, które zostały mu przyznane.

(4) Niektóre państwa członkowskie przekroczyły kwoty połowowe przyznane im na 2009 r. Dlatego właściwe jest dokonanie odliczeń od kwot połowowych przyznanych im w 2010 r.

(5) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 649/2009 [8] dokonano odliczeń od kwot połowowych na 2009 r. z powodu przekroczenia kwot w 2008 r. Jednakże w przypadku niektórych państw członkowskich mające zastosowanie odliczenia przekraczają wielkość odpowiednich kwot na cały rok 2009 i nie można było dokonać tych odliczeń w całości w tym roku. Aby zapewnić również w takich przypadkach odliczenie pełnej kwoty, pozostałe wielkości należy uwzględnić przy ustalaniu odliczeń od kwot na 2010 r.

(6) Odliczenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie bez uszczerbku dla odliczeń mających zastosowanie do kwot w 2010 r. zgodnie z:

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 147/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dostosowującym określone kwoty połowowe od 2007 r. do 2012 r. na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa [9], oraz

[1] Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.
[2] Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 1.
[3] Dz.U. L 308 z 19.11.2008, s. 3.
[4] Dz.U. L 352 z 31.12.2008, s. 1.
[5] Dz.U. L 330 z 16.12.2009, s. 1.
[6] Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 1.
[7] Dz.U. L 21 z 26.1.2010, s. 1.
[8] Dz.U. L 192 z 24.7.2009, s. 14.
[9] Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 10.

— rozporządzeniem Komisji (WE) nr 635/2008 z dnia 3 lipca 2008 r. dostosowującym kwoty, jakie mają być przydzielone Polsce na połowy dorsza w Morzu Bałtyckim (podobszary 25-32, wody WE) w okresie od 2008 do 2011 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 338/2008 [1].

(7) Ustęp 2 art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przewiduje, że odliczeń od kwot połowowych należy dokonywać, stosując mnożniki określone w tym ustępie.

(8) Jednak, jako że odliczenia, jakich należy dokonać, mają zastosowanie do przekroczenia kwoty zaistniałego w 2009 r., a więc w okresie, gdy rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 nie miało jeszcze zastosowania, wątpliwości dotyczące przewidywalności w zakresie prawa umożliwiają dokonanie odliczeń nie bardziej rygorystycznych niż wynikające z zastosowania wówczas obowiązujących przepisów, zwłaszcza przepisów określonych w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 wprowadzającego dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami [2],

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Kwoty połowowe ustanowione w rozporządzeniach (WE) nr 1226/2009, (WE) nr 1287/2009, (WE) nr 1359/2008 oraz (UE) nr 53/2010 zmniejsza się zgodnie z załącznikiem.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie bez uszczerbku dla zmniejszeń ustanowionych rozporządzeniami (WE) nr 147/2007 oraz nr 635/2008.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 176 z 4.7.2008, s. 8.

[2] Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru w 2009 r.	Nazwa gatunku	Nazwy obszarów w 2009 r.	Kary z art. 5 ust. 2 rozp. 847/96	Ostateczne kwoty w 2009 r.	Margines	Całkowita dostosowana ilość w 2009 r.	Połowy w 2009 r. - specjalny warunek	Połowy w 2009 r.	Całkowite połowy w 2009 r.	%	Odliczenia	Początkowa ilość w 2010 r.	Pozostałe odliczenia z 2009 r. (rozp. 649/09)	Zmieniona ilość w 2010 r.	Saldo końcowe
BGR	TUR	F3742C	Skarp	Morze Czarne	t	50,00	0,0	50,00	0,0	52,26	52,26	104,5 %	– 2,26	48,00		46	
DEU	PLE	3BCD-C	Gładzica	Wody WE podobszarów 22-32	t	305,00	0,0	305,00	0,0	314,70	314,70	103,2 %	– 9,70	242,00		232	
DNK	DGS	03A-C.	Koleń	Wody WE obszaru IIIa	t	36,00	0,0	36,00	0,0	51,10	51,10	141,9 %	– 15,10	3,00			12
ESP	BLI	67-	Molwa niebieska	VI i VII (Wody terytorialne Wspólnoty oraz wody	t	68,00	0,0	68,00	0,0	187,60	187,60	275,9 %	– 159,96	57,00			103
EST	COD	3BC+24	Dorsz	Wody WE podobszarów 22-24	t	190,00	0,0	190,00	0,0	192,50	192,50	101,3 %	– 2,50	171,00		169	
EST	HER	03D.RG	Śledź	Podobszar 28.1	t	16 113,00	0,0	16 113,00	0,0	17 279,00	17 279,00	107,2 %	– 1 166,00	16 809,00		15 643	
EST	RED	N3M.	Karmazyn	NAFO 3M	t	1 540,00	0,0	1 540,00	0,0	2 182,10	2 182,10	141,7 %	– 729,54	1 571,00		841	
EST	SPR	03A.	Szprot	Obszar IIIa	t	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,00	0,0 %	0,00	0,00	– 150,00		150
FRA	BLI	245-	Molwa niebieska	Wody terytorialne Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów II, IV i V	n	51,00	0,0	51,00	0,0	59,50	59,50	116,7 %	– 8,50	25,00		17	
GRC	BFT*	AE045W	Tuńczyk błękitnopłetwy	Ocean Atlantycki, na wschód od 45° długości	n	362,40	0,0	362,40	0,0	373,10	373,10	103,0 %	– 10,70	130,30		120	
IRL	HER	1/2.	Śledź	Wody WE i wody międzynarodowe obszaru I oraz II	t	9 965,00	8 539,-0	18 504,00	9 560,1	9 333,70	18 893,80	102,1 %	– 389,80	8 563,00		8 173	

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru w 2009 r.	Nazwa gatunku	Nazwy obszarów w 2009 r.	Kary z art. 5 ust. 2 rozp. 847/96	Ostateczne kwoty w 2009 r.	Margines	Całkowita dostosowana ilość w 2009 r.	Połowy w 2009 r. - specjalny warunek	Połowy w 2009 r.	Całkowite połowy w 2009 r.	%	Odliczenia	Początkowa ilość w 2010 r.	Pozostałe odliczenia z 2009 r. (rozp. 649/09)	Zmieniona ilość w 2010 r.	Saldo końcowe
IRL	HER	*2AJMN	Śledź	Wody Norwegii na północ od 62° N i obszar połowowy wokół Jan Mayen	t	8 539,00	0,0	8 539,00	0,0	9 560,10	9 560,10	112,0 %	– 1 037,82	7 707,00		6 669	
IRL	HAD	7X7A34	Plamiak	VIIb-k, VIII, IX i X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1	t	2 965,00	0,0	2 965,00	0,0	2 984,00	2 984,00	100,6 %	– 19,00	2 573,00		2 554	
NLD	PLE	03AN.	Gładzica	Cieśnina Skagerrak	t	303,00	0,0	303,00	0,0	305,60	305,60	100,9 %	– 2,60	910,00		907	
NLD	OTH	4AB-N	Inne gatunki	Wody Norwegii obszaru IV	t	64,00	0,0	64,00	0,0	68,90	68,90	107,7 %	– 4,90	200,00		195	
NLD	BSF	56712-	Pałasz czarny	Wody terytorialne Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów V, VI, VII oraz XII	n	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,00	0,0 %	0,00	0,00	– 5,00		5
NLD	SBR	678-	Bogar	VI, VII, VIII Wody WE oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich	n	15,00	0,0	15,00	0,0	6,60	6,60	44,0 %	0,00	0,00	– 6,00		6
POL	COD	1/2B.	Dorsz	Wody międzynarodowe obszarów I oraz Iib	t	1 188,00	0,0	1 188,00	0,0	1 189,60	1 189,60	100,1 %	– 1,60	1 838,00		1 836	
POL	HER	3BC+24	Śledź	Podobszary 22-24	t	4 666,00	0,0	4 666,00	0,0	5 479,70	5 479,70	117,4 %	– 848,41	2 953,00		2 105	
POL	COD	1N2AB.	Dorsz	Wody Norwegii obszarów I oraz II	t	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,00	0,0 %	0,00	0,00	– 2,00		2
POL	GHL	514GRN	Halibut niebieski	Wody Grenlandii obszarów V oraz XIV	t	1 002,00	0,0	1 002,00	0,0	974,10	974,10	97,2 %	0,00	0,00	– 2,00		2
POL	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	Wody Norwegii obszarów I oraz II	t	8,00	0,0	8,00	0,0	0,00	0,00	0,0 %	0,00	0,00	– 1,00		1
POL	RED	514GRN	Halibut niebieski	Wody Grenlandii obszarów V oraz XIV	t	602,00	0,0	602,00	0,0	177,80	177,80	29,5 %	0,00	0,00	– 1,00		1

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru w 2009 r.	Nazwa gatunku	Nazwy obszarów w 2009 r.	Kary z art. 5 ust. 2 rozp. 847/96	Ostateczne kwoty w 2009 r.	Margines	Całkowita dostosowana ilość w 2009 r.	Połowy w 2009 r. - specjalny warunek	Połowy w 2009 r.	Całkowite połowy w 2009 r.	%	Odliczenia	Początkowa ilość w 2010 r.	Pozostałe odliczenia z 2009 r. (rozp. 649/09)	Zmieniona ilość w 2010 r.	Saldo końcowe
POL	HAD	2AC4.	Plamiak	Obszar IV; wody WE obszaru IIa	t	80,00	0,0	80,00	0,0	0,20	0,20	0,3 %	0,00	0,00	– 16,00		16
POL	WHB	1X14	Błękitek	Wody WE i międzynarodowe obszarów I, II, III,	t	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,00	0,0 %	0,00	0,00	– 8,00		8
POL	MAC	2A34.	Makrela	Obszary IIIa oraz IV; wody WE obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz IIId	t	0,00	0,0	0,00	0,0	0,00	0,00	0,0 %	0,00	0,00	– 5,00		5
PRT	GFB	89-	Widlaki	Wody terytorialne Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów VIII oraz IX	n	9,00	0,0	9,00	0,0	9,90	9,90	110,0 %	– 0,90	10,00		9	
PRT	RED	51214.	Karmazyn	Wody WE i wody międzynarodowe obszaru V; wody	t	1 628,00	0,0	1 628,00	0,0	1 708,40	1 708,40	104,9 %	– 80,40	896,00		816	
PRT	ANF	8C3411	Żabnica	VIIIc, IX oraz X; wody WE obszaru CECAF 34.1.1	t	328,00	0,0	328,00	0,0	338,60	338,60	103,2 %	– 10,60	248,00		237	
PRT	HAD	1N2AB.	Plamiak	Wody Norwegii obszarów I oraz II	t	395,00	0,0	395,00	0,0	357,30	357,30	90,5 %	0,00	0,00	– 458,00		458
PRT	POK	1N2AB.	Czarniak	Wody Norwegii obszarów I oraz II	t	203,00	0,0	203,00	0,0	128,20	128,20	63,2 %	0,00	0,00	– 294,00		294
PRT	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	Wody Norwegii obszaru I oraz II	t	0,00	0,0	0,00	0,0	10,00	10,00	0,0 %	– 10,00	0,00	– 1,00		11
UK	BET	ATLANT	Opastun	Ocean Atlantycki		26,30	0,0	26,30	0,0	26,30	26,30	100,0 %	0,00	0,00	– 10,00		10

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1005/2010

z dnia 8 listopada 2010 r.

w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu zaczepów holowniczych pojazdów silnikowych oraz w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych ([1]), w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 jest odrębnym rozporządzeniem do celów wspólnotowej procedury homologacji typu przewidzianej w dyrektywie 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywie ramowej) ([2]).

(2) Rozporządzeniem (WE) nr 661/2009 uchylono dyrektywę Rady 77/389/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zaczepów holowniczych pojazdów silnikowych ([3]). Wymagania określone we wspomnianej dyrektywie powinny zostać przeniesione do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, zmienione w celu dostosowania ich do postępu naukowego i technicznego.

(3) Zakres niniejszego rozporządzenia pokrywa się z zakresem dyrektywy 77/389/EWG, a zatem jest ograniczony do pojazdów kategorii M i N.

(4) Rozporządzenie (WE) nr 661/2009 określa podstawowe przepisy dotyczące wymagań w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do zaczepów holowniczych. Z tego względu konieczne jest ustalenie szczególnych procedur, badań i wymagań dotyczących tego rodzaju homologacji.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do pojazdów silnikowych kategorii M i N, jak określono w załączniku II do dyrektywy 2007/46/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

(1) „typ pojazdu w odniesieniu do zaczepów holowniczych" oznacza pojazdy, które nie różnią się pod takimi zasadniczymi względami, jak właściwości zaczepów holowniczych.

(2) „zaczep holowniczy" oznacza urządzenie w kształcie haka, ucha lub w innym kształcie, do którego można przymocować część łączącą, taką jak hol sztywny lub linka holownicza.

Artykuł 3

Przepisy dotyczące homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do zaczepów holowniczych

1. Producent lub jego przedstawiciel przedkłada organowi udzielającemu homologacji typu wniosek o udzielenie homologacji typu WE pojazdu w odniesieniu do zaczepów holowniczych.

2. Wniosek sporządza się zgodnie ze wzorem dokumentu informacyjnego określonym w części 1 załącznika I.

3. Jeżeli spełniono odpowiednie wymagania określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, organ udzielający homologacji udziela homologacji typu WE i wydaje numer homologacji typu zgodnie z systemem numerowania określonym w załączniku VII do dyrektywy 2007/46/WE.

Państwo członkowskie nie może przydzielić tego samego numeru innemu typowi pojazdu.

4. Do celów ust. 3 organ udzielający homologacji typu wydaje świadectwo homologacji typu WE sporządzone zgodnie ze wzorem zamieszczonym w części 2 załącznika I.

([1]) Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.
([2]) Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.
([3]) Dz.U. L 154 z 13.6.1977, s. 41.

Artykuł 4

Ważność i rozszerzenie homologacji udzielonych na mocy dyrektywy 77/389/EWG

Organy krajowe zezwalają na sprzedaż i przekazanie do eksploatacji pojazdów homologowanych przed datą określoną w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 661/2009 i nadal udzielają rozszerzenia homologacji dla tych pojazdów zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 77/389/EWG.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Dokumenty administracyjne dotyczące homologacji typu WE pojazdów silnikowych w odniesieniu do zaczepów holowniczych

CZĘŚĆ 1

Dokument informacyjny

WZÓR

Dokument informacyjny nr … do celów homologacji typu WE pojazdu silnikowego w odniesieniu do zaczepów holowniczych.

Poniższe informacje należy dostarczyć w trzech egzemplarzach, wraz ze spisem treści. Wszelkie rysunki należy sporządzić w odpowiedniej skali i stopniu szczegółowości w formacie A4 lub złożone do formatu A4. Fotografie, jeśli zostały załączone, muszą być dostatecznie szczegółowe.

Jeżeli układy, części lub oddzielne zespoły techniczne, o których mowa w niniejszym dokumencie informacyjnym, są sterowane elektronicznie, należy przedstawić informacje na temat ich działania.

0. INFORMACJE OGÓLNE

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): .....

0.2. Typ: .....

0.2.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) (o ile występuje(-ą)): .....

0.3. Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe ([b]): .....

0.3.1. Umiejscowienie tego oznaczenia: .....

0.4. Kategoria pojazdu ([c]) .....

0.5. Nazwa i adres producenta: .....

0.8. Nazwa(-y) i adres(-y) fabryk(-i) montujących(-ej): .....

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje): .....

1. OGÓLNE CECHY KONSTRUKCYJNE POJAZDU

1.1. Fotografie lub rysunki egzemplarza typu pojazdu: .....

2. MASY I WYMIARY ([f]) ([g])

2.8. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita podana przez producenta ([3]): .....

2.11.5. Pojazd jest/nie jest ([1]) przystosowany do holowania ładunków

12. RÓŻNE

12.3. Zaczep(-y) holowniczy(-e)

12.3.1. Z przodu: hak/ucho/inne ([1])

12.3.2. Z tyłu: hak/ucho/inne/brak ([1])

12.3.3. Rysunek lub fotografia podwozia/części nadwozia pojazdu przedstawiający położenie, budowę i mocowanie zaczepu(-ów) holowniczego(-ych): .....

Objaśnienia

([1]) Niepotrzebne skreślić.
([3]) Należy wpisać górne i dolne wartości dla każdego wariantu.
([b]) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym do celów homologacji typu, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem „?” (np. ABC??123??).
([c]) Sklasyfikowane według definicji zawartych w załączniku II do dyrektywy 2007/46/WE.
([f]) Jeżeli obok wersji z normalną kabiną istnieje wersja z kabiną sypialną, należy podać oba zestawy mas i wymiarów.
([g]) Norma ISO 612: 1978 – Pojazdy drogowe – Wymiary pojazdów silnikowych i pojazdów ciągniętych – terminy i definicje.

CZĘŚĆ 2

Świadectwo homologacji typu WE

WZÓR

Format: A4 (210 × 297 mm)

ŚWIADECTWO HOMOLOGACJI TYPU WE

Pieczęć organu udzielającego homologacji typu

Zawiadomienie dotyczące:

— homologacji typu WE (1)
— rozszerzenia homologacji typu WE (1)
— odmowy homologacji typu WE (1)
— cofnięcia homologacji typu WE (1)

} typu pojazdu w odniesieniu do zaczepów holowniczych

uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1005/2010, ostatnio zmienione rozporządzeniem (UE) nr …/… (1)

Numer homologacji typu WE: .....

Powód rozszerzenia: .....

SEKCJA I

0.1. Marka (nazwa handlowa producenta): .....

0.2. Typ: .....

0.2.1. Nazwa(-y) handlowa(-e) (o ile występuje(-ą)): .....

0.3 Sposób identyfikacji typu, jeśli oznaczono na pojeździe (2): .....

0.3.1. Umiejscowienie tego oznaczenia: .....

0.4. Kategoria pojazdu (3): .....

0.5. Nazwa i adres producenta: .....

0.8. Nazwa(-y) i adres(-y) fabryk(-i) montujących(-ej): .....

0.9. Nazwa i adres przedstawiciela producenta (jeśli istnieje): .....

SEKCJA II

1. Dodatkowe informacje: zob. dodatek.

2. Służba techniczna odpowiedzialna za przeprowadzenie badań: .....

3. Data sprawozdania z badania: .....

4. Numer sprawozdania z badania: .....

5. Uwagi (jeżeli występują): zob. dodatek.

6. Miejsce: .....

7. Data: .....

8. Podpis: .....

Załączniki: Pakiet informacyjny

Sprawozdanie z badania

---

(1) Niepotrzebne skreślić.
(2) Jeżeli sposób identyfikacji typu zawiera znaki niemające znaczenia dla opisu typu pojazdu, części lub oddzielnego zespołu technicznego, objętych tym dokumentem informacyjnym do celów homologacji typu, znaki te przedstawia się w dokumentacji symbolem „?" (np. ABC??123??).
(3) Jak określono w sekcji A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE.

Dodatek

do świadectwa homologacji typu WE nr …

1. Dodatkowe informacje:

1.1. Krótki opis typu pojazdu dotyczący jego budowy, wymiarów, linii i materiałów składowych: .....

1.2. Liczba i umiejscowienie zaczepu(-ów) holowniczego(-ych): .....

1.3. Sposób przymocowania do pojazdu: .....

1.4. Technicznie dopuszczalna maksymalna masa całkowita pojazdu (kg): .....

2. Przedni(e) zaczep(y) holowniczy(-e): demontowalny/niedemontowalny ([1]) hak/ucho/inne ([1])

3. Tylny(-e) zaczep(y) holowniczy(-e): demontowalny/niedemontowalny ([1]) hak/ucho/inne ([1])

4. Pojazd jest/nie jest ([1]) przystosowany do holowania ładunków

5. Uwagi: .....

([1]) Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK II

Wymagania dotyczące zaczepów holowniczych

1. WYMAGANIA SZCZEGÓLNE

1.1. Minimalna liczba zaczepów.

1.1.1. Wszystkie pojazdy silnikowe muszą być wyposażone w zaczep holowniczy umieszczony z przodu pojazdu.

1.1.2. Pojazdy należące do kategorii M_1, zgodnie z definicją zawartą w części A załącznika II do dyrektywy 2007/46/WE, z wyjątkiem pojazdów nieprzystosowanych do holowania ładunków, muszą być także wyposażone w zaczep holowniczy umieszczony z tyłu pojazdu.

1.1.3. Tylny zaczep holowniczy może być zastąpiony mechanicznym urządzeniem sprzęgającym, zgodnie z definicją zawartą w regulaminie EKG ONZ nr 55 [1] przy założeniu, że spełnione są wymagania określone w pkt 1.2.1.

1.2. Obciążenie i stabilność

1.2.1. Każdy zaczep holowniczy, w jaki wyposażony jest pojazd, powinien wytrzymać obciążenie statyczną siłą rozciągającą oraz ściskającą o wartości równej przynajmniej połowie technicznie dopuszczalnej maksymalnej masy całkowitej pojazdu.

2. PROCEDURA BADANIA

2.1. Każdy zaczep holowniczy, w jaki wyposażony jest pojazd, poddaje się próbnym obciążeniom, zarówno rozciągającym jak i ściskającym.

2.2. Obciążenia próbne należy stosować w kierunku poziomym wzdłużnym w stosunku do pojazdu.

[1] Dz.U. L 373 z 27.12.2006, s. 50.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1006/2010

z dnia 8 listopada 2010 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	55,6
	MA	77,5
	MK	35,0
	TR	95,0
	ZZ	65,8
0707 00 05	EG	161,4
	MK	59,4
	TR	138,7
	ZA	121,6
	ZZ	120,3
0709 90 70	MA	64,9
	TR	153,2
	ZZ	109,1
0805 20 10	MA	72,3
	ZA	149,8
	ZZ	111,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	100,3
	HR	46,4
	TR	55,4
	UY	57,1
	ZA	60,7
	ZZ	64,0
0805 50 10	AR	58,5
	BR	83,8
	CL	81,9
	EC	92,5
	TR	75,7
	UY	41,2
	ZA	76,8
	ZZ	72,9
0806 10 10	BR	233,2
	PE	182,7
	TR	143,8
	US	233,1
	ZA	79,2
	ZZ	174,4
0808 10 80	AR	75,7
	AU	149,8
	CA	73,1
	CL	84,2
	CN	82,6
	NZ	115,8
	US	118,9
	ZA	80,9
	ZZ	97,6
0808 20 50	CN	41,4
	US	48,2
	ZZ	44,8

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1007/2010

z dnia 8 listopada 2010 r.

zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru [2], w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 [3]. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 989/2010 [4].

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.
[3] Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.
[4] Dz.U. L 286 z 4.11.2010, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 9 listopada 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 (1)	62,16	0,00
1701 11 90 (1)	62,16	0,00
1701 12 10 (1)	62,16	0,00
1701 12 90 (1)	62,16	0,00
1701 91 00 (2)	55,14	0,93
1701 99 10 (2)	55,14	0,00
1701 99 90 (2)	55,14	0,00
1702 90 95 (3)	0,55	0,19

(1) Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
(2) Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
(3) Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 listopada 2010 r.

dotycząca niewłączania niektórych substancji do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 7579)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/675/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych [1], w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych [2] ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE.

(2) We wspomnianym wykazie wymieniono szereg kombinacji substancji i typów produktów, w przypadku których albo wszyscy uczestnicy wycofali się z uczestnictwa w programie przeglądu, albo państwo członkowskie wyznaczone jako sprawozdawca w zakresie oceny nie otrzymało w terminie określonym w art. 9 i art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 kompletnej dokumentacji.

(3) W związku z tym na mocy art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 Komisja dokonała stosownego powiadomienia państw członkowskich. Informacja ta została również ogłoszona w formie elektronicznej.

(4) W ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia tej informacji pewna liczba przedsiębiorstw wyraziła zainteresowanie przejęciem roli uczestnika w odniesieniu do omawianych substancji i typów produktów. Przedsiębiorstwa te nie dostarczyły jednak następnie kompletnej dokumentacji.

(5) Dlatego zgodnie z art. 12 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 przedmiotowych substancji i typów produktów nie należy włączać do załączników I, IA ani IB do dyrektywy 98/8/WE.

(6) Ze względu na pewność prawną należy określić datę, po której nie należy wprowadzać do obrotu produktów biobójczych zawierających substancje czynne dla typów produktów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Substancje wymienione w załączniku do niniejszej decyzji nie zostają włączone, dla danych typów produktów, do załączników I, IA ani IB do dyrektywy 98/8/WE.

Artykuł 2

Do celów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 produkty biobójcze zawierające substancje czynne dla typów produktów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji nie są już wprowadzane do obrotu, począwszy od dnia 1 listopada 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2010 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.
[2] Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Substancje i typy produktów, których nie włącza się do załączników I, IA ani IB do dyrektywy 98/8/WE

Nazwa	Numer WE	Numer CAS	Typ produktu	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	4	DE
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	6	DE
Kwas benzoesowy	200-618-2	65-85-0	20	DE
Benzoesan sodu	208-534-8	532-32-1	11	DE
Benzoesan sodu	208-534-8	532-32-1	20	DE
Nadtlenek 2-butanonu	215-661-2	1338-23-4	9	HU
Nadtlenek 2-butanonu	215-661-2	1338-23-4	22	HU
Tolnaftat	219-266-6	2398-96-1	9	PL
Triklosan	222-182-2	3380-34-5	3	DK
Ditlenek krzemu – amorficzny	231-545-4	7631-86-9	3	FR
N'-tert-butylo-N-cyklopropylo-6-(metylotio)-1,3,5-triazyno-2,4-diamina	248-872-3	28159-98-0	7	NL
N'-tert-butylo-N-cyklopropylo-6-(metylotio)-1,3,5-triazyno-2,4-diamina	248-872-3	28159-98-0	10	NL
Mieszanina cis- i trans-p-mentano-3,8 diolu/Citriodiol	255-953-7	42822-86-6	1	UK
Mieszanina cis- i trans-p-mentano-3,8 diolu/Citriodiol	255-953-7	42822-86-6	2	UK

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL